

de om den fgl. Veterinær- og Landbohøjskole gjældende Lovbestemmelser samt om Landbrugsfakolter, som det er fremfat i Landstinget, eller som det er vedtaget ved 3die Behandling af dette Thing.

Et Flertal (Berg, Berntsen, P. Christensen, Dalsgaard, Falkenstjerne, C. Ravn og Lutein) kan derfor kun billige Indbringelsen af det private Lovforslag, som er henbist til nærbærende Udvalg, og tiltræder dette med nogle mindre væsentlige Ændringer.

Man foreslaar saaledes at give Forslagets § 1 en noget ændret Affattelse, idet man mener, at de til Vedligeholdelse af Lokaler og til Rentor af Anlægsudgifter medgaaende Beløb ikke bør komme i Betragtning ved Tilskudets Beregning. Endvidere anser man det for rigtigt, at tilføie en Bestemmelse om, at kun Skoler, der alt have viist, at de tilfredsstille en virkelig tilstedeværende Trang, kunne erholde Tilskud, og at ingen Skole vedblivende kan erholde et saadant, naar Besøget i længere Tid gaar under et bestemt Minimum. For at Skoler ikke ved delvis at arbejde som Forskøttelsesfakolter for Børn, der nylig have forladt Almueskolen, skulle kunne erhverve en dem ikke som egentlige Højskoler tilkommende Afgang til Tilskud, foreslaar man, at kun mandlige Elever over 18 Aar og kvindelige Elever over 17 Aar kunne medtages ved Beregning af Marskeleverses Antal.

At man ikke i Loven foreslaar optaget nogen Bestemmelse om, at Lærerløn til Skoleforstandere tillægges det Beløb, som beregnes som „Lærerlømminger“, er begrundet i, at man anser det som en Selvfølge, at Skoleforstanderens Arbejde som Lærer maa medregnes i Forhold til det Omfang, hvort det udføres.

Da der ifølge Forslaget kan gives Understøttelse til Skoler, der baade virke som Folkehøjskoler og som Landbrugsfakolter, har man fundet det rigtigt, at foreslaa Tilføielsen af en Bestemmelse om, at denne

Omstændighed ikke kan berettige flige Skoler til en forholdsvis større Understøttelse end den, der tilkommer Skoler, der kun arbejde i en enkelt Retning.

I affides liggende, tyndt befolkede Egne vil her mulig findes Højskoler, der maa anerkjendes at fortjene offentlig Understøttelse, om de end paa Grund af de særegne Forhold, hvorunder de arbejde, ikke kunne opfylde Lovforslagets Fordringer med Hensyn til Marskeleverses Antal. Forsaavidt der skulde findes Anledning til at yde flige Skoler Understøttelse af Statskassen, mener man, at det bør ske ved særlig Bevilling uden Hensyn til denne Lovs Bestemmelser om Understøttelsens Beregning og Betingelserne for dens Ydelse.

I Forslagets Titel foreslaas en Sprogændring.

Et Mindretal (Naberg og Thomsen) finder det i og for sig forstaaeligt, at man har ønsket at faae Reglerne for Fordelingen af de til Højskolerne aarlig bevilgede Beløb fastslaaede ved Lov, men kan paa den anden Side ligesom Flertallet ikke betragte det som en Nødvendighed, at Bestemmelsen derom sættes i uopløselig Forbindelse med Bevillingerne til de andre Formaal, som nævnes i Lovforslagets § 6. Mindretallet er derhos ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag stillet ligeoverfor den samme Vanskelighed, som overhovedet i Reglen fremtræder ved Behandlingen af private Lovforslag, at der ved Forelæggelsen ikke har været givet nogen som helst detaillerede, veiledende Oplysninger, hverken om selve de i Lovforslaget nævnte Forhold eller om andre nærbeflægtede Forhold, som det vilde være naturligt at lade komme under samtidig Overveielse. Som Følge deraf maa Mindretallet, der ikke, ved nu at forlange saadanne Oplysninger indhente fra Kirke- og Undervisningsministeriet, har villet forhindre, at Lovforslaget og dets Grundprinciper snarlig kunde komme til videre Forhandling i begge Rigsdagens Afdelinger, nærmest betragte de nedenfor af det stillede